

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
YVES BOT
föredraget den 20 januari 2016¹

Mål C-25/15

Brottmål mot István Balogh

(begäran om förhandsavgörande från Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tåtorten Budapest, Ungern))

”Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Rätt till tolkning och översättning — Direktiv 2010/64/EU — Tillämpningsområde — Begreppet straffrättsligt förfarande — Förfarande i en medlemsstat för erkännande av ett straffrättsligt avgörande meddelat av en domstol i en annan medlemsstat — Kostnader för översättning av avgörandet — Rambeslut 2009/315/RIF — Beslut 2009/316/RIF — Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris)”

1. Genom förevarande begäran om förhandsavgörande har Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tåtorten Budapest, Ungern) ombett domstolen att tolka artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden.²
2. Begäran har framställts i ett förfarande som anhängiggjorts vid den hänskjutande domstolen avseende erkännandet i Ungern av rättsverkningarna av en lagakraftvunnen dom meddelad av en domstol i en annan medlemsstat, i detta fall Republiken Österrike, varigenom István Balogh ådömdes fängelse för en brottslig gärning och förpliktades ersätta rättegångskostnaderna.
3. Det framgår av beslutet om hänskjutande att Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt, Österrike) genom dom av den 13 maj 2014, lagakraftvunnen den 8 oktober 2014,³ dömde István Balogh, ungersk medborgare, till fängelse i fyra år och sex månader för grov stöld medelst inbrott och ålade honom att ersätta rättegångskostnaderna. István Balogh är frihetsberövad i Österrike där han ska avtjäna sitt straff till och med den 24 december 2017.
4. Av diskussionerna vid domstolen, och i synnerhet av de förtydliganden som lämnats av den österrikiska regeringen, har det framgått att Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) överförde de huvudsakliga uppgifterna om domen mot István Balogh till myndigheten i Österrike med ansvar för kriminalregistret (österreichisches Strafregisteramt), och att den därvid, i enlighet med

1 — Originalspråk: franska.

2 — EUT L 280, 2010, s. 1.

3 — I sitt yttrande har Österrikes regering emellertid angett att domen som meddelades av Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) vann laga kraft den 5 september 2014.

rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF,⁴ angav den kod som enligt det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) motsvarar de brott som hade föranlett den fällande domen.

5. Den 21 september 2014⁵, i egenskap av österrikisk centralmyndighet i den mening som avses i artikel 3 i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll⁶, och i överensstämmelse med den skyldighet som föreskrivs i artikel 4.2 första stycket i detta beslut, underrättade Österrikes kriminalregistermyndighet den ungerska centralmyndigheten, det vill säga centralmyndigheten för administrativa och elektroniska samhällsliga tjänster (Közgazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala), om domen på elektronisk väg på sätt som föreskrivs i Ecris.

6. Ungerns justitieministerium (magyar Igazságügyi Minisztérium) uppgav därefter till Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) att ett översändande av domen var nödvändigt för att den skulle kunna tillerkännas rättsverkan i Ungern. Ministeriet angav härvid även att när den utländska domen väl erkänts i Ungern skulle den betraktas som likvärdig med en nationell dom som är införd i kriminalregistret.

7. Det är i samband med genomförandet av detta särskilda förfarande för erkännande av utländska domar som föreskrivs i den ungerska rättsordningen, avseende vilket Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tätorten Budapest) är behörig domstol, som nämnda domstol önskar få klarhet i huruvida kostnaderna för översättning av domen som meddelades av Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) kan påföras István Balogh.

8. De relevanta bestämmelserna i ungersk rätt är följande:

9. I 46 § i 1996 års lag XXXVIII om internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény) anges följande:

”1) Justitieministern mottar sådana underrättelser som gör det möjligt att tillerkänna en utländsk dom rättsverkan. Justitieministern mottar även sådana begäranden från andra stater som avser överförande av verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd, av beslut om beslagtagande eller om förverkande av medel, eller av en åtgärd genom vilken åtkomst till elektroniska data blockeras permanent. Om 2 § i denna lag inte utgör hinder för att hörsamma en sådan underrättelse eller en sådan begäran ska de översändas av justitieministern till den domstol som är behörig. Fővárosi Törvényszék [(domstol i Budapest)] är materiellt och territoriellt behörig att pröva huruvida de villkor är uppfyllda som föreskrivs i denna lag för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd, av beslut om beslagtagande eller om förverkande av medel, eller av en åtgärd genom vilken åtkomst till elektroniska data blockeras permanent.

...

3) Såvida inte annat anges i denna lag regleras domstolsförfarandet av de allmänna bestämmelserna i kapitel XXIX (i 1998 års lag XIX om straffprocesslagen (a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. Törvény, nedan kallad straffprocesslagen)), vilket kapitel avser särskilda förfaranden – med undantag av bestämmelserna i 555 § punkterna 2 b och d.”

4 — EUT L 93, 2009, s. 33

5 — Detta är det datum som Österrikes regering angav vid förhandlingen, samtidigt som den i sitt skriftliga yttrande angav datumet 19 september 2014.

6 — EUT L 93, 2009, s. 23.

10. Vidare anges följande i § 48 lagen om internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål:

”1) När domstolen meddelar sitt beslut är den bunden av de faktiska omständigheterna såsom de fastställts av den utländska domstolen.

2) Under förfarandet fastställer domstolen de rättsliga följder som enligt ungersk lag är knutna till den fällande domen. Om det straff eller den åtgärd som utdömts genom domen från den utländska domstolen inte är helt förenlig med ungersk lag, ska domstolen i sitt beslut fastställa det enligt ungersk lag tillämpliga straffet eller den tillämpliga åtgärden. Domstolen ska därvid tillse att detta straff eller denna åtgärd så nära som möjligt motsvarar straffet eller åtgärden enligt den utländska domen och den ska följaktligen – när det är fråga om en begäran om verkställighet – förordna om verkställighet av straffet eller åtgärden.

3) Fastställandet av straffet eller åtgärden ska ske med utgångspunkt i den lag som var tillämplig vid tidpunkten då gärningen begicks. Om det följer av den lag som är tillämplig vid den tidpunkt då straffet eller åtgärden fastställs att den denna gärning inte längre är straffbar, eller att gärningen ska medföra en lindrigare påföljd, är det denna nya lag som ska tillämpas.”

11. I 9 § punkt 1 straffprocesslagen anges att rättegångsspråket under det straffrättsliga förfarandet är ungerska.

12. Enligt 338 § punkt 1 straffprocesslagen ålägger domstolen den tilltalade att ersätta rättegångskostnaderna när vederbörande förklaras skyldig eller förklaras vara ansvarig för en lagöverträdelse. Denna bestämmelse hänför sig inte till de kostnader som ska ersättas av en tredje part med stöd av lagens bestämmelser. Enligt lydelsen i 338 § punkt 2 kan den tilltalade endast åläggas att ersätta sådana kostnader som har uppkommit med anledning av gärningen eller de omständigheter beträffande vilka den tilltalades skuld eller ansvar har fastställts. Vederbörande kan inte åläggas att ersätta kostnader som har uppkommit i onödan, förutsatt att de inte kan anses bero på en underlåtenhet från den tilltalades sida.

13. Enligt 339 § punkt 1 i denna lag ska staten bära de kostnader som inte ska bäras av den tilltalade.

14. I 555 § punkt 1 straffprocesslagen anges att bestämmelserna i denna lag ska tillämpas i de särskilda förfarandena, om inte annat anges i bestämmelser i det kapitel som särskilt avser sådana förfaranden.

15. I 555 § punkt 2 j straffprocesslagen föreskrivs att den tilltalade ska bära kostnaderna i de särskilda förfarandena under förutsättning att han eller hon har ålagts att ersätta rättegångskostnaderna i huvudförfarandet.

16. Den hänskjutande domstolen har förklarat att enligt ungersk rätt används de så kallade särskilda förfarandena för att, efter meddelandet av den lagakraftvunna domen avseende den huvudsakliga brottsfrågan, lösa straffrättsliga underordnade frågor som är nära knutna till huvudfrågan. Det rör sig med andra ord om förenklade förfaranden av underordnad karaktär.

17. Den hänskjutande domstolen har även påpekat att det särskilda förfarandet i det nationella målet inte innebär att en ny fällande dom kommer att avkunnas utan endast att en dom som meddelats av en utländsk domstol tillerkänns samma betydelse som om den hade meddelats av en ungersk domstol.

18. Eftersom den dom som meddelades av Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) är avfattad på tyska, bedömer den hänskjutande domstolen att den vid genomförandet av det särskilda förfarandet måste sörja för att denna dom översätts till rättegångsspråket, vilket i detta fall är ungerska. Den hänskjutande domstolen har härvid påpekat att kostnader för översättning i Ungern anses utgöra en del av rättegångskostnaderna i straffrättsliga förfaranden.

19. När det gäller ersättandet av kostnader för översättning såsom rättegångskostnader i straffrättsliga förfaranden har den hänskjutande domstolen angett att praxis har utvecklats i två olika riktningar i Ungern.

20. Enligt den första riktningen framgår det av bestämmelserna i direktiv 2010/64 att kostnaderna för översättning i samband med det förfarande varigenom en utländsk dom tillerkänns rättsverkan, utgör rättegångskostnader i det straffrättsliga förfarandet som ska bäras av staten. Särskilt med hänsyn till artikel 1.1 i detta direktiv, vari det anges att det i direktivet fastställs bestämmelser om rätt till tolkning och översättning vid, bland annat, straffrättsliga förfaranden, måste sådana förfaranden anses infatta de särskilda förfarandena.

21. De nationella bestämmelser som föreskriver att den som har förpliktats att ersätta rättegångskostnaderna i huvudförfarandet ska bära de rättegångskostnader i det särskilda förfarandet som hänförs till kostnader för översättning bör sålunda lämnas utan avseende.

22. Härav följer att 9 § straffprocesslagen ska tillämpas. Enligt denna bestämmelse har en tilltalad ungersk medborgare rätt att använda sitt modersmål, vilket innebär att staten ska bära kostnaderna för översättning av en utländsk dom i samband med det särskilda förfarandet för erkännande. Dessutom är den regel som med tillämpning av 339 § punkt 1 i straffprocesslagen innebär att kostnader för översättning ska bäras av staten även den tillämplig på förfarandet för att tillerkänna en utländsk dom rättsverkan.

23. Den andra riktningen i ungersk praxis har som utgångspunkt att översättningen till ungerska av en utländsk dom, som är nödvändig för att kunna genomföra det särskilda förfarandet för erkännande av denna dom, inte har något samband med rätten att använda sitt modersmål. Den tilltalade ska därför bära kostnaderna för översättning som uppkommer i det särskilda förfarandet. I förevarande fall utgör det utländska förfarandet huvudförfarandet, i den mening som avses i 555 § punkt 2 j i straffprocesslagen, och den utländska domstolen har förpliktat den tilltalade att ersätta rättegångskostnaderna i det straffrättsliga förfarandet. Härav följer att den tilltalade ska bära samtliga rättegångskostnader, även de som uppkommit i det särskilda förfarandet.

24. Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tåtorten Budapest) har funnit det nödvändigt att be domstolen tolka direktiv 2010/64 och har därför beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 1.1 i direktiv 2010/64 vari det anges att det '[i] detta direktiv fastställs bestämmelser om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden och förfaranden för verkställighet av en europeisk arresteringsorder' tolkas så, att ungerska domstolar är skyldiga att tillämpa detta direktiv även i det särskilda förfarandet (kapitel XXIX i straffprocesslagen)? Ska nämnda artikel med andra ord tolkas så, att det särskilda förfarandet i ungersk rätt ska anses omfattas av uttrycket 'straffrättsliga förfaranden', eller avser det uttrycket enbart de förfaranden som avslutas genom ett slutgiltigt avgörande beträffande den tilltalades straffrättsliga ansvar?”

I – Min bedömning

25. I sin begäran om förhandsavgörande önskar Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tåtorten Budapest) att domstolen ska tolka direktiv 2010/64 i syfte att klargöra huruvida detta direktiv utgör hinder för en nationell praxis som innebär att en ungersk medborgare som ådömts ett frihetsberövande straff i en annan medlemsstat åläggs att bära kostnaderna för översättning av brottmålsdomen i samband med ett särskilt förfarande för erkännande av utländska domar.

26. Innan jag behandlar frågan som rör översättning – i samband med det särskilda förfarandet för erkännande som förekommer i ungersk rätt – av en dom som meddelats av en annan medlemsstat, vill jag klargöra att en tilltalad person, som István Balogh, under de förutsättningar som anges i artikel 3 i direktiv 2010/64 har rätt att få den dom som Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) meddelade mot honom översatt till ungerska.

27. Enligt artikel 1.2 i detta direktiv ska rätten till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden nämligen ”tillämpas på personer från den tidpunkt när de ... av en medlemsstats behöriga myndigheter görs medvetna om att de är misstänkta eller anklagade för att ha begått ett brott fram till dess att förfarandena avslutas, vilket ska förstås som det slutgiltiga avgörandet av frågan om de har begått brottet, inbegripet, i tillämpliga fall, bestämning av påföljd och slutligt avgörande av eventuellt överklagande”.

28. Vad specifikt avser rätten till översättning föreskrivs det i artikel 3.1 i direktiv 2010/64 att medlemsstaterna ska se till ”att misstänkta eller tilltalade som inte förstår eller talar förfarandespråket inom rimlig tid får en skriftlig översättning av alla handlingar som är väsentliga för att garantera att de kan utöva sin rätt till försvar och för att garantera att förfarandena går rättvist till”.

29. Skäl 30 i direktivet har följande lydelse: ”För att kunna garantera rättvisa förfaranden är det nödvändigt att väsentliga handlingar, eller åtminstone relevanta avsnitt i sådana handlingar, översätts för misstänkta eller tilltalade i enlighet med detta direktiv. Vissa handlingar bör i detta hänseende alltid betraktas som väsentliga handlingar och bör därför översättas, såsom beslut om att frihetsberöva en person, anklagelser eller åtal samt domar.”

30. Skäl 30 i direktiv 2010/64 konkretiseras i artikel 3.2 i samma direktiv i vilken det anges att ”[t]ill väsentliga handlingar hör beslut om frihetsberövande, anklagelser eller åtal samt domar”.

31. Artiklarna 3.1 och 3.2 ger således uttryck för en princip enligt vilken en skriftlig översättning ska göras av en sådan dom som Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) meddelade mot István Balogh.

32. I en begäran om klarlägganden enligt artikel 101 i EU-domstolens rättegångsregler ombads Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tättorten Budapest) klargöra huruvida domen från Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt), såsom utgörande en väsentlig handling enligt artikel 3.2 i direktiv 2010/64, hade översatts i Österrike till den dömda personens modersmål och om den i så fall hade delgetts vederbörande på detta språk.

33. I sitt svar av den 21 oktober 2015 angav den hänskjutande domstolen att såvitt den visste hade den dom som meddelats av Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) inte översatts och således inte heller delgetts István Balogh. Den hänskjutande domstolen påpekade emellertid att en ungersk tolk hade närvarat vid förhandlingen.

34. Det framgår emellertid av de närmare uppgifter som Österrikes regering lämnat i vid förhandlingen i detta avseende att domen från Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) faktiskt översattes till ungerska, först muntligen efter förhandlingen vid nämnda domstol och senare även skriftligen. Denna skriftliga översättning av domen i fråga fanns tillgänglig i augusti 2015 och delgavs István Balogh.

35. Av dessa uppgifter framgår således att István Balogh åtnjöt den rätt till översättning av domen mot honom som föreskrivs i artikel 3 i direktiv 2010/64.

36. Då detta klargjorts ska det noteras att den översättning till ungerska av domen från Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) som den hänskjutande domstolen anser ska utföras, syftar till att genomföra ett särskilt förfarande enligt ungersk rätt för tillerkännande av rättskraft i Ungern hos domar som meddelats i andra medlemsstater.

37. I likhet med Ungerns och Österrikes regeringar, och även i likhet med Europeiska kommissionen, anser jag att detta förfarande faller utanför tillämpningsområdet för direktiv 2010/64, såsom det definieras i artikel 1.2 i detta direktiv. Dessutom, och under alla omständigheter, föreligger det enligt min mening tvivel om huruvida nämnda förfarande är lagenligt mot bakgrund av andra normer i unionsrätten. Jag anser att det följaktligen inte är med utgångspunkt i detta direktiv som den problematik som påtalats av den hänskjutande domstolen ska undersökas.

38. Jag vill erinra om att ”den omständigheten, att en nationell domstol formellt sett har formulerat en tolkningsfråga med hänvisning till vissa bestämmelser i unionsrätten, inte hindrar att EU-domstolen tillhandahåller alla uppgifter om unionsrättens tolkning som kan vara användbara vid avgörandet av målet vid den förstnämnda domstolen, även om den domstolen inte har hänvisat till dessa uppgifter i sina frågor. EU-domstolen har härvid rätt att från samtliga de uppgifter som den nationella domstolen har tillhandahållit, särskilt skälen för begäran om förhandsavgörande, ta fram de uppgifter av unionsrättslig karaktär som, med hänsyn till föremålet för talan, påkallar en tolkning”.⁷ Mer allmänt har de skriftliga inlagor som inkommit till domstolen och de muntliga argument som framförts vid den inom ramen för förevarande mål gjort det möjligt att identifiera de bestämmelserna i unionsrätten som är relevanta för att kunna ge den hänskjutande domstolen ett användbart svar.

39. Ungerns regering har förtydligat att den behöriga ungerska domstolen, inom ramen för det förfarande som avses i 46–48 §§ lagen om internationell ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, inte gör någon prövning av de faktiska omständigheterna eller av graden av straffrättsligt ansvar (då den nämligen är bunden i detta hänseende). Den behöriga domstolen anpassar istället de rättsliga följder som fastställts i den utländska domen så att de är i överensstämmelse med det ungerska rättssystemet. Detta innebär att det inte är fråga om att utdöma ett nytt straff, utan om att genomföra ett förfarande som är en nödvändig förutsättning för erkännande och verkställighet i Ungern av den utländska domen och av det straff som utdömts enligt denna dom. Genom förfarandet för erkännande av utländska domar görs sålunda endast en anpassning, i formellt hänseende, av det straff som fastställts i den utländska domen för att göra detta straff förenligt med ungerska lag. Med hänsyn härtill anser den ungerska regeringen att översättningen till ungerska av den utländska domen är ett nödvändigt redskap i det rättsliga förfarandet för erkännande.

40. Såsom kommissionen har påpekat i sitt skriftliga yttrande förefaller detta särskilda förfarande ha karaktären av ett exekvaturförfarande, något som de diskussioner som förts vid förhandlingen har kunnat bekräfta. Det måste således konstateras att detta särskilda förfarande rent principiellt står i strid med artikel 82.1 första stycket FEUF, enligt vilken det straffrättsliga samarbetet inom Europeiska unionen ska bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden.

7 — Se, bland annat, dom Essent Energie Productie (C-91/13, EU:C:2014:2206, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

41. Såväl den hänskjutande domstolens svar på domstolens begäran om klagoranden⁸ som de diskussioner som fördes vid förhandlingen har visat att det särskilda förfarandet genomförs på ett systematiskt sätt av de ungerska myndigheterna för att tillerkänna utländska domar giltighet och rättsverkan i ungersk rätt. Det ska särskilt påpekas att detta särskilda förfarande, såsom framgår av det nationella målet, genomförs av de ungerska myndigheterna oberoende av om ett straff ska verkställas i Ungern och oberoende av om det pågår ett straffrättsligt förfarande i denna medlemsstat inom ramen för vilket en sådan utländsk dom ska beaktas. Varken rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottnålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen,⁹ eller rådets rambeslut 2008/675/RIF av den 24 juli 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottnålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen,¹⁰ är således tillämpliga inom ramen för förevarande mål.

42. Dessutom är införandet i det ungerska kriminalregistret av en fällande dom meddelad av en domstol i en annan medlemsstat villkorat av att man först genomfört det särskilda förfarandet för erkännande, ett genomförande som enligt den hänskjutande domstolen fordrar att den låter översätta den österrikiska domen till ungerska.

43. Såsom jag kommer att visa är emellertid detta förfarandesätt oförenligt med det europeiska systemet för medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret, vilket inrättades genom rambeslut 2009/315 och beslut 2009/316.

44. Det följer nämligen av dessa två rättsakter att införandet av domen från Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) i det ungerska kriminalregistret inte ska ske inom ramen för ett sådant särskilt förfarande för erkännande som ungersk rätt föreskriver, utan direkt på grundval av den underrättelse som görs inom ramen för Ecris av den medlemsstat där domen meddelats. Det är således i princip inte nödvändigt vare sig att överföra domen eller att låta översätta den.

45. Rambeslut 2009/315 bidrar till att uppnå målen enligt åtgärd 3 i åtgärdsprogrammet för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottnål,¹¹ som antogs av Europeiska unionens råd den 29 november 2000 i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999. I åtgärd 3 i detta program föreslås nämligen att ett enhetligt utformat formulär skapas för framställningar om utdrag ur brottnålsregister, översatt till unionens olika språk. Användandet av standardformulär har till syfte att underlätta ömsesidig rättslig hjälp i brottnål.¹²

8 — Med tillämpning av artikel 101 i domstolens rättegångsregler uppmanade EU-domstolen Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tåtorsten Budapest) att klargöra huruvida domen från Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) hade översänts till de ungerska myndigheterna enkom i syfte att den skulle föras in som en uppgift avseende den dömda personen i kriminalregistret, eller om den hade översänts även med avseende på verkställande av straffet i Ungern. Beträffande detta svarade den hänskjutande domstolen att i förfrågan från myndigheterna den 1 oktober 2014, hade justitieministeriet (Igazságügyi Minisztérium) uppgett för Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) att ett översändande av domen var nödvändigt för att domen skulle kunna tillerkännas rättsverkan i Ungern. Ministeriet hade även angett att när den utländska domen väl erkänts i Ungern skulle den betraktas som likvärdig med en nationell dom som är införd i kriminalregistret.

9 — EUT L 327, 2008, s.27.

10 — EUT L 220, 2008, s. 32.

11 — EGT C 12, 2001, s. 10.

12 — Se skälen 2 och 3 i detta rambeslut.

46. Såsom anges i skäl 9 i rambeslut 2009/315 är detta beslut avsett att ”ersätta reglerna i artikel 22 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål [, undertecknad i Strasbourg den 20 april 1959]. Utöver den dömande medlemsstatens skyldighet att förse den medlemsstat där den dömda personen är medborgare med sådana uppgifter om domar som avkunnats mot dess medborgare, vilka införlivas i och ytterligare definieras i rambeslutet, införs även en skyldighet för den medlemsstat där den dömda personen är medborgare att lagra uppgifter som överförs för att garantera att den till fullo kan svara på ansökningar om uppgifter som andra medlemsstater riktar till den”.

47. Rambeslut 2009/315 råder således bot på en av bristerna i det system som infördes genom konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, nämligen svårigheten att förstå den information som eventuellt översänds. Svårigheter med översättningen förklarar, till en del, detta tolkningsproblem.¹³

48. Detta rambeslut syftar följaktligen till att förbättra spridningen av uppgifterna genom inrättandet av ett datoriserat system. Alla system för utbyte av uppgifter om brottmålsdomar måste ha till syfte att göra det möjligt för den slutliga användaren att via sitt nationella kriminalregister snabbt erhålla uttömmande och lättförstådda uppgifter i elektronisk form om brottmålsdomar mot en person inom unionens territorium. Användandet av ett europeiskt standardformat som erkänns av alla medlemsstater, baserat på koder, underlättar översättningen av de uppgifter som utbyts och gör således att dessa uppgifter kan förstås av alla berörda parter.

49. Såsom anges i skäl 17 i rambeslut 2009/315 ”[är en] ... förbättra[d] [spridning] av uppgifter om domar ... av begränsat värde om dessa uppgifter inte kan förstås av den mottagande medlemsstaten. En ökad ömsesidig förståelse kan uppnås genom inrättandet av ett ’europeiskt standardformat’ som möjliggör utbyte av uppgifter på ett enhetligt och elektroniskt sätt och som lätt kan maskinöversättas”. Det framgår av detta skäl att “[u]ppgifter om domar som överförs av den dömande medlemsstaten bör översändas på det officiella språket eller något av de officiella språken i den dömande medlemsstaten”.

50. Rambeslut 2009/315 har enligt sin artikel 1 a till syfte att definiera på vilket sätt den dömande medlemsstaten ska överföra uppgifter om en sådan dom till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare. Enligt artikel 1 c i detta rambeslut syftar beslutet även till att ”inrätta en ram för att ett datoriserat system för utbyte av uppgifter om domar mellan medlemsstaterna ska kunna byggas upp och utvecklas”.

51. I artikel 4.1 första stycket i rambeslut 2009/315 föreskrivs att “[v]arje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att alla domar som meddelats på dess territorium, när de tillhandahålls dess nationella kriminalregister, ska innehålla uppgifter om den dömdes medborgarskap, om det rör sig om en medborgare i en annan medlemsstat”.

52. Artikel 4.2 första stycket i rambeslut 2009/315 föreskriver att “[c]entralmyndigheten i den dömande medlemsstaten ska snarast underrätta centralmyndigheterna i de andra medlemsstaterna om alla domar som meddelats inom dess territorium mot medborgare i en sådan annan medlemsstat och som upptagits i kriminalregistret”.

53. Utöver denna underrättelseskyldighet som åligger den dömande medlemsstaten har även den medlemsstat i vilken den dömda personen är medborgare en skyldighet att lagra alla överförda uppgifter, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.1 i detta rambeslut.

54. Vidare anges i artikel 11.4 i rambeslutet att rådet ska anta bestämmelser för att, bland annat, enligt vad som anges under a i den punkten, ”definiera alla sätt som kan underlätta förståelsen av de överförda uppgifterna och automatisk översättning av dessa”.

13 — Se punkterna 11 och 14 i *Kommissionens vitbok om utbyte av uppgifter i brottmålsdomar och verkningarna av sådana domar i Europeiska unionen* [(KOM(2005) 10 slutlig]

55. Sålunda inrättades Ecris genom beslut 2009/316, såsom framgår av dess artikel 1 första stycket. Det rör sig enligt artikel 3.1 i beslutet om "ett decentraliserat informationstekniskt system som bygger på datoriserade kriminalregister i varje medlemsstat".

56. Enligt skäl 6 i beslut 2009/316 "syftar [detta beslut] till att genomföra rambeslut 2009/315/RIF för att bygga upp och utveckla ett datoriserat system för utbyte av uppgifter om fällande domar mellan medlemsstaterna. Ett sådant system bör kunna överföra uppgifter om fällande domar på ett sätt som gör att det är lätt att förstå uppgifterna. Därför bör ett standardiserat format införas som gör det möjligt att utbyta sådana uppgifter i en enhetlig och elektronisk form som medger problemfri maskinöversättning, och som även på andra sätt kan bidra till att organisera och underlätta ett elektroniskt utbyte av uppgifter om fällande domar mellan medlemsstaternas centralmyndigheter".

57. Det framgår särskilt, av skäl 12 i beslut 2009/316, att "[r]eferenstabellerna över brottskategorier och påföljds- och åtgärds-kategorier i detta beslut bör underlätta automatisk översättning och möjliggöra ömsesidig förståelse av den översända informationen med hjälp av ett kods-system".

58. Mot denna bakgrund föreskrivs det i artikel 4.1 första stycket i beslut 2009/316 att "[n]är medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.2 och 4.3 och artikel 7 i rambeslut 2009/315 ... översänder uppgifter om ett brotts beteckning eller rättsliga klassificering och om tillämplig lagbestämmelse, ska de hänvisa till motsvarande kod för varje brott om vilket uppgifter ska överföras i enlighet med tabellen över brott i bilaga A".

59. På samma sätt föreskriver artikel 4.2 första stycket i samma beslut att "[n]är medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.2 och 4.3 och artikel 7 i rambeslut 2009/315 ... översänder uppgifter om domens innehåll, särskilt domslutet och eventuella kompletterande påföljder, säkerhetsåtgärder och efterföljande beslut som påverkar verkställigheten av domen, ska de hänvisa till motsvarande kod för varje påföljd och åtgärd om vilken uppgifter ska överföras i enlighet med tabellen över påföljder och åtgärder i bilaga B".

60. Dessa åtgärder underlättar utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna och möjliggör samtidigt en ömsesidig förståelse av desamma.

61. Såsom Österrikes regering mycket tydligt visade vid förhandlingen, är det särskilda förfarandet som används av de ungerska myndigheterna för erkännande av domar som meddelats i andra medlemsstater oförenligt med det system som inrättats genom rambeslut 2009/315 och beslut 2009/316. Det föreskrivs inte heller i dessa beslut att de brottmålsdomar som ligger till grund för utbytet av uppgifterna om fällande domar ska översättas.

62. För det första är sådana översättningar inte nödvändiga. Genom användandet av standardiserade koder och ett enhetligt format för underrättelse överförs uppgifterna om fällande domar i en lättbegriplig form som möjliggör maskinöversättning. Detta är tillräckligt för att en fällande dom ska kunna registreras i kriminalregistret i den medlemsstat där den dömda personen är medborgare.

63. För det andra är det i en sådan situation som är för handen i det nationella målet inte tillåtet att låta översätta en dom som meddelats i en annan medlemsstat. Såsom har framgått är nämligen syftet med rambeslut 2009/315 att säkerställa en bättre spridning mellan medlemsstaterna av uppgifter avseende fällande domar. Dessutom ska en framställan om ömsesidig rättslig hjälp vad gäller uppgifter i nationella kriminalregister hanteras snabbt och effektivt. Med andra ord ska den tid som förflyter mellan registreringen av en fällande dom i kriminalregistret i den medlemsstat där det straffrättsliga förfarandet ägt rum och registreringen i kriminalregistret i den medlemsstat där den dömda personen är medborgare vara så kort som möjligt. Ett krav på att registreringen av den fällande domen mot

István Balogh i det ungerska kriminalregistret föregås av en översättning av den dom som meddelades av Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) strider mot detta skyndsamhetsmål. Det förenklade och snabbare utbytet av uppgifter som eftersträvas med rambeslut 2009/315 skulle därmed äventyras.

64. Förvisso föreskrivs i rambeslut 2009/315 att den dömande medlemsstaten kan anmodas att överföra ytterligare uppgifter till den medlemsstat i vilken den dömda personen är medborgare. I artikel 4 i detta rambeslut anges nämligen att "[e]n medlemsstat som har tillhandahållit uppgifter enligt punkterna 2 och 3 ska förse centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare *som i enskilda fall ansöker om detta, med en kopia av domarna* och [de] påföljande åtgärderna samt alla andra relevanta upplysningar för att den ska kunna avgöra om det krävs någon åtgärd på nationell nivå".¹⁴

65. Det följer emellertid av själva lydelsen av denna bestämmelse att överföring av domar inom ramen för det system för utbyte av uppgifter ur kriminalregistret som inrättades genom rambeslut 2009/315 ska anses vara av undantagskaraktär. En systematisk överföring av domar skulle nämligen, såsom tidigare påpekats, strida mot rambeslutets mål att underlätta medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret. Det är emellertid just på ett systematiskt sätt som de ungerska myndigheterna, inom ramen för deras särskilda förfarande för erkännande, hos andra medlemsstaters domstolar ansöker om att fällande domar ska överföras. Dessutom har den ungerska regeringen inte visat på några särskilda skäl som skulle ha föranlett den, i det specifika fall som är för handen i det nationella målet, att ansöka hos Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) om en överföring av den dom som den meddelat. Det var tvärtom den automatiska tillämpningen av det särskilda förfarandet för erkännande som motiverade denna ansökan. De ungerska myndigheternas praxis kan således inte anses motiverad med stöd av artikel 4.4 i rambeslut 2009/315.

66. Överföringen av domen från Landesgericht Eisenstadt (regional domstol i Eisenstadt) var således varken nödvändig eller godtagbar inom ramen för Ecris. Det följer med än större skäl av detta konstaterande att István Balogh inte kan förpliktas ersätta de kostnader som skulle uppkomma för den hänskjutande domstolen för översättningen av en sådan dom.

67. Ovanstående överväganden föranleder mig att föreslå för domstolen att den besvarar den hänskjutande domstolens fråga enligt följande. Artiklarna 1.1, 1.2, 3.1 och 3.2 i direktiv 2010/64 ska tolkas så, att de inte är tillämpliga på ett sådant fall som i det nationella målet där en domstol i en medlemsstat, inom ramen för ett nationellt förfarande för att tillerkänna utländska domar rättsverkan, avser att till rättegångsspråket i den medlemsstaten låta översätta en dom som meddelats av en domstol i en annan medlemsstat. Vidare ska artiklarna 4.2 och 5.1 i rambeslut 2009/315 liksom beslut 2009/316 tolkas så, att de utgör hinder för att det först efter det att ett sådant förfarande genomförts förs in uppgifter i medlemsstatens kriminalregister om en fällande dom i brottmål som meddelats av en domstol i en annan medlemsstat.

II – Förslag till avgörande

68. Med hänsyn till det ovan anförda föreslår jag att domstolen besvarar den tolkningsfråga som Budapest Környéki Törvényszék (domstolen för tättorten Budapest) har ställt på följande sätt:

Artiklarna 1.1, 1.2, 3.1 och 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden ska tolkas så, att de inte är tillämpliga på ett sådant fall som i det nationella målet där en domstol i en medlemsstat, inom ramen för ett nationellt förfarande för att tillerkänna utländska domar rättsverkan, avser att till rättegångsspråket i den medlemsstaten låta översätta en dom som meddelats av en domstol i en annan medlemsstat.

¹⁴ — Min kursivering.

Artiklarna 4.2 och 5.1 i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll, och rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF, ska tolkas så, att de utgör hinder för att det först efter det att ett sådant förfarande genomförts förs in uppgifter i en medlemsstats kriminalregister om en fällande dom i brottmål som meddelats av en domstol i en annan medlemsstat.